

p. 486 c. ἐξ ὧν κενοῖσιν.

- 25 παῦσαι τούτων ἐξ ὧν ἐν κενοῖς καὶ ματαίοις κατοικήσεις οἴκοις· οὐδὲν γὰρ ἐκ τούτων κερδανεῖς. ἰστέον δέ, ὅτι δεῖ καὶ σωμάτων καὶ χρημάτων καταφρονεῖν διὰ τὴν τῆς ψυχῆς ὠφέλειαν καὶ εὐδαιμονίαν· ἀμέλει καὶ ὁ Ἐπικτητός φησιν· ὅτι εἰ παιδίον φιλῆς, λογίζου ὅτι ἄνθρωπον φιλεῖς, ἵνα εἰ ἀποθάνοι, μηδὲν λυπηθῆς μηδὲ ταραχθῆς· κὰν χύτρα δὲ κλασθῆ, ἐνθυμοῦ, ὅτι χύτρα ἦν· μὴ οὖν εἴπῃς, ὅτι ὦ οἶα χύτρα ἐκλάσθη· ἐπὶ μηδενὶ οὖν ταραχθῆς, ἀλλὰ ῥᾶον φέρε στομούμενος μᾶλλον ἐκ τούτων.

p. 486 d. καὶ βίος καὶ δόξα.

- 26 βίον ἐνταῦθα καλεῖ τὸν πλοῦτον.

XXVII.

Πρᾶξις σὺν θεῷ κζ'.

p. 486 d. εἰ χρυσὴν ἔχων ἐτύγχανον τὴν ψυχὴν.

- 1 τῇ συνήθει ὠφελεία ὁ Σωκράτης κεχρημένος φησὶ πρὸς τὸν Καλλικλέα, ὅτι οὐ λυποῦμαι ταῦτά σου λέγοντος ἀλλὰ καὶ πάνυ χαίρω· θέλω γὰρ σε πᾶν, ὃ ἂν ἔχῃς, εἰπεῖν, ἵνα ἢ ἐλέγξῃς ἢ ἐλεγχθῆς· ἀπόρει οὖν ὃ θέλεις. ἰστέον γάρ, ὅτι οὐκ ἀποροῦσιν ἢ οἱ ὑπὲρ ἡμᾶς οἶον τὰ θεῖα ἢ οἱ παντάπασι μηδὲν εἰδότες. ὥσπερ οὖν πύριον πυρίῳ παρατριβομένον φῶς ἀνάπτει, οὕτως καὶ ἀπορία ἀπορία παρατριβομένη εὐρέσεως αἰτία γίνεται. λέγει τοίνυν ὁ Σωκράτης, ὅτι εἰ εἶχον χρυσὴν ψυχὴν, εἶχον ζητῆσαι τὴν λίθον, ἣτινι βασανίζουσι καὶ κρίνουσι τὸν καλὸν χρυσόν· ἐπεὶ οὖν οὐκ ἔστι χρυσὴ ἀλλὰ λογική, πολλῶ μᾶλλον ζητῶ τὸν ὀφείλοντα καθάραι αὐτὴν κεκιβδηλευμένην· καὶ ἰδοὺ πῶς οἰκείως τὸν μὲν Καλλικλέα ὡς στερέμνιον καὶ σκληρὸν τῷ ἦθει λίθῳ ἀπέκασεν,

5 Epictet. man. III. XI—XII

19 Plat. reip. IV 435 a

2 mg. ἐξ ὧν κενοῖσιν ἐγκατοικήσεις δόμοις 5 mg. ση. τὰ Ἐπικτήτου λόγια 18 mg. ση. ἐν τίσιν τὸ μὴ ἀπορεῖν